

2011:15

**Interpellation av Ewa Larsson (MP) om en sam-
lad långsiktig planering för barnets bästa att eli-
minera ständiga överbeläggningar på förskolor
och föräldrars oro**

Dnr 321-624/2011

Att lösa omsorg akut, igen och igen är numera ett permanent inslag i stadens förskolebarns vardag. I Skarpnäck har vi flera provisoriska förskolor i baracker som stått ett tiotal år och som behövs mer än någonsin. De är av usel materialkvalitet och läcker energi, de är akuta temporära hastbyggen avsedda för kort användningstid.

I stadsdelens verksamhetsplaner de föregående åren har förvaltningen tvingats föreslå lägre satta mål för antal barn i förskolegrupper än vad kommunfullmäktiges riktlinjer stipulerar. I verksamhetsberättelse för 2010 konstateras att inte ens de lägre satta målen har kunnat uppnås.

Kommunfullmäktiges budgetbeslut innebar att de skulle vara 14 barn i barngrupper med barn mellan 1-3 år, i Skarpnäck överskreds det i 43,3 procent av grupperna. När det gäller barnintervallet 4-5 år gällde 18 barn per grupp vilket hela 62,5 procent av barngrupperna överskred. Inför detta verksamhetsår har medel avsatts till mer personal i de överfyllda och överbelastade förskolorna. Det får ses som ytterligare en akut lösning därför de flesta barngrupperna finns i miljöer som inte är anpassade för så många barn.

När stadsdelen tillfrågat förskolebarnens föräldrar om de anser att barnen har en säker och trygg miljö så svarar hela 26 procent av föräldrarna att de inte anser att miljön är säker och trygg. Missnöjet hör sannolikt ihop med barngruppernas storlek och bristande tillförsikt inför framtiden. Som lokalpolitiker saknas möjlighet att ge lugnande besked då långsiktig strategi saknas.

På Kungsholmen är det ändå svårare än i ytterstaden att hitta lösningar då mark att sätta upp provisoriska baracker på saknas. Nu övervägs iordningställande av lokaler som saknar möjlighet till egna utegårdar för barnen. Den pedagogiskt fria uteleken tidsbegränsas till promenad till park.

Situationen är både anmärkningsvärd och helt oacceptabel. Samtidigt som det politiska budskapet är att Stockholm ska växa så samplaneras inte det med omsorg om barn. När nu många stadsdelar brottas med samma problem borde en tydlig gemensam långsiktig strategi utarbetas för att få bort överbeläggning och för att bygga kvalitativt värdiga förskolor. När nya bygganvisning medges och ombyggnationer ska göras bör alltid förskoleplanering, anpassad efter dagens klimatsmarta möjligheter prioriteras.

Är ansvarigt borgarråd beredd att ta ett övergripande ansvar och lägga upp en för staden långsiktig gemensam strategi som hjälp till stadsdelarnas planering för förskolor med utgångspunkt att kommunfullmäktiges mål uppnås?

Stockholm den 14 mars 2011

Ewa Larsson